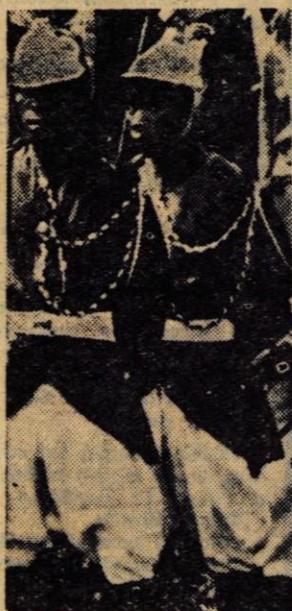

GLASOVA Panorama

KRANJ, 2. FEBRUARJA 1963

STEVILKA 5

KATANSKI OROŽNIKI BREZ OROŽJA

● »Modre čelade« so v zadnjem tednu razorožile velike skupine Combejvih orožnikov. Del katanskega orožništva pa se še vedno skriva v gorah. Računajo, da okoli tisoč katanskih vojakov še ni oddalo orožja. Na sliki je skupina katanških orožnikov, ki še ni oddala orožja.

PROSLAVA BITKE NA VOLGI

● V Volgogradu je bila v teh dneh velika proslava ob obletnici velike bitke na Volgi, ki je bila pred dvajsetimi leti. V tej bitki, ki je trajala 200 dni in 200 noči, so Nemci izgubili najboljše oddelke svoje armade. Okoli 220 tisoč nemških vojakov je bilo v volgograjskem »kotlu« pobitih in ujetih. Na proslavi je govoril poveljnik 62. armade, ki je branila Volgograd, maršal Čujkov.

KRALJ KROMPIRJA

● Od 1. 1938 v Budimpešti vsako leto izvolijo »kralja krompirja«. Tega leta je reka Donava poplavila madžarsko glavno mesto in so bili prebivaci Budimpešte popolnoma odrezani od sveta. Imeli so samo krompir za prehrano. Kot spomin na težko nesrečo, ki je grozila z lakoto, sedaj vsako leto izvolijo med meščani Budimpešte »kralja krompirja«.

Sto let Rdečega križa

Mednarodna organizacija Rdečega križa praznuje v tem letu stolnico obstoja. Njen ustanovitelj je Švicar Henri Dunant, ki jo je ustanovil leta 1863 po bitki pri Solferinu, kjer je na bojišču obležalo 40.000 mrtvih in ranjenih vojakov. Dunant je v Švici zbral ljudi, ki so skrbeli za pomoč ranjencem. Kmalu je prišlo do podpisa ženevskih konvencij, ki določajo, kako morajo države ravnati z ranjenci v primeru vojne. Po vsem svetu so začeli ustanavljati društva Rdečega križa. Danes je na svetu že 150 milijonov članov te organizacije, ki je razširjena v 90 državah. Mednarodna organizacija Rdečega križa ne pomaga samo v vojni, ampak tudi v mirnem času, ob elementarnih nesrečah, poplavah, potresih, ob epidemijah bolezni in povsod, kjer so ljudje potrebitni pomoči,

Indija in njen dan

V New Delhiju so slovensko proslavili obletnico indijske samostojnosti. Čeprav vojaški sprevod ni bil tako slovesen kot prejšnja leta, kar je razumljivo zaradi nedavnega spora na himalajski meji, je vendar več desetisoč ljudi sodelovalo v povorki s plesi in narodnimi običaji. Prvič so šli letos v povorki tudi člani indijske vlade s premierom Nehrujem na čelu.

Indija je mlada država. Samostojnost je dobila leta 1947, ko Britanci več niso bili sposobni zaduševati uporov, do katerih je prišlo v različnih delih Indije. Tri leta pozneje — 26. januarja 1950. leta — so razglasili republiko.

Indija je federativna republika s 14 zveznimi državami in s 6 teritoriji. Parlament ima dva doma,

SREČANJA Z LJUDMI - SREČANJA Z LJUDMI

Pred dnevi je Kranj obiskal znani slovenski mladinski pisatelj in pesnik **TONE SELISKAR**. Obiskal nas tokrat ni namenom, da bi govoril o svojih delih in njihovem nastanku, ampak zato, da bi nas seznanil z življenjem naših izseljencev in o njihovi trdi in neizprosnosti borbi za obstanek. Pričeval nam je o velikanski pomoči, ki so jo naši prekomorski rojaki nudili našemu ljudstvu med vojno in po njej in pa o tragičnem, vendar neizbežnem odmiranju slovenstva v Ameriki.

Po končanem predavanju smo ga zaprosili za kratki razgovor, kar nam je z veseljem ustregel.

● Ste že kdaj obiskali naše izseljence v tujini in kako ste ta obisk preživel?

Varuh izseljencev

— Naše rojake v ZDA sem obiskal leta 1950 z namenom, da se jim zahvalim za pomoč, ki so nam jo izkazali v NOB. Obisk sem preživel zelo prijetno, saj so naši rojaki veseli vsakogar, ki jih vsaj malo spominja na rodno grudo.

● Kako skrbite za ta stik z našimi izseljenci?

— Najtesnejša povezava med domovino in našimi rojaki v tujini so vsekakor vsakoletni izleti naših rojakov v Slovenijo, razen tega izdajamo mesečnik Našo grudo in Izseljenski kolendar.

● Kako se skladata vaše prisateljsko delo in skrb za izseljence?

— Za deli kot sta »Rudi« in »Jadro na robu sveta« sem črpal snov izključno iz življenja naših izseljencev.

● Kaj menite o svoji živiljenjski nalogi?

— Rad bi napisal še nekaj mladinskih del.

T. POLENC

Zima se noče umakniti

Po dveh mesecih je pritis hudega mrza še vedno neoslabljen. Ponekod na zahodu, zlasti v Španiji, je v zadnjih dneh postal bolj toplo, toda sprememb je bila le kratkotrajna. Poročajo, da so v Madridu imeli nekaj dni prave pomlad. Največja vzhodnonemška luka Rostock je zamrznjena. Led je v pristanišču do dva metra debel in ljudje se lahko sprehajo med ladjami, ki so zamrznile v pristanišču. Popolno mratio je tudi v poljskih lukah. Izpljujejo lahko samo ladje, ki so opremljene proti ledu.

V Benetkah so zamrznili vsi kanali. Starejši meščani se ne spominjajo, da bi bilo to nogasto. Tudi Zuriško jezero v Švici je zamrznilo, kar se ni zgodilo že od leta 1929. Atene, kjer desetletja ni zapadel sneg, so dobile snežno odajo.

Francoski predsednik de Gaulle je zelo zagoneten značaj. Pri njegovem delu lahko zapazimo mistično začetnost in matematično preračunljivost. Večkrat je že sam sebe spravil v položaj, ko so vsi misili, da je izgubljen. Vendar se je vedno sretno zopet postavil na noge. Tako je bil, ko se je obrnil proti ljudem, ki so ga spravili na oblast, ko je prenutil Alžirijo, zaradi katere je prišel iz svojega dvorca, ko je razveljavil ustavo, ki jo je sam sestavil, in morda se bo v kratkem sret odrekel tistemu, kar je še včeraj trdil.

General de Gaulle je Britancem zaklenil vrata s francosko ključavnico - Angleške in francoske ure se ne ujemajo - Ali so Britanci odšli iz Bruslja z čolgimi nosovi?

Evropska vrata so zaklenjena

Končno se je v ponedeljek in torek razvedelo, kar so s strahom pričakovali z zahodnoevropskimi prestolnici. General de Gaulle je v kratkem časovnem presleku presenetil zahodni svet z drugim udarcem. Na evropskih klopih v Bruslju se je razšla »zahodna bratovščina« bolj sprta kot kdajkoli. Britanski poskus, da bi se vključili v »evropski skupni voz« so se izjavili. Francoska vlada je z velikim nasorodovanjem podpori ostalih članov evropske »čestorice« in tako zaklenila evropska vrata pred Veliko Britanijo s francosko ključavnico.

De Gaulle zadnje tedne s svojo politiko ni bil več obzoren do anglosaksonskega sveta. Narej si je nakopal zameri Američanov, ki so s ponudbo novih raket hoteli odvrniti trmastega generala od njegovih načrtov za samostojno atomsko oružje. Za generala de Gaulla je bil ameriški načrt podoben trojanskemu konju, ki naj bi Američanom pomagal zadržati vodilni vpliv v Evropi. Tega pa de Gaulle ne trpi. Evropa naj bi se po njegovem prepričanju razvijala brez vmešavanja Amerike in Velike Britanije. Zakaj v seni teh dveh držav nima Francija kot vodilna država v Evropi kaže početi.

PETEJIN V EVROPSKEM KOKOŠNJAKU

De Gaullove težnje, da bo oviral in preprečil vstop Velike Britanije v evropsko družino, so bile že nekaj časa znane. Kljub nepreravenemu načvarjanju petorcev iz evropskega kroga, da nai novosti, je ostal pri svojem. Na pobudo večine članic »čestorice« so v začetku tega tedna ohnovili pozvanja, ki pa so z dan ozneče pretegli. Pozvanja so na vsej čerti orodnala. Francoska vlada je do 18 mesecnih mračnih nočnih ur obvezno izjavila razgovore z upravo veta. V Bruslju so se v začetku tega tedenja načudenje ministri zahodnoevropskih držav, ki so se nizadevali najti izhod iz silepe zavestjo, da ima pet evrop-

globus • globus • globus

COMBE NI RAZOČARAN

Ko so novinarji pred kratkim vprašali katanškega odpadnika Combeja, če je po zadnjih dogodkih kaj razočaran, je odgovoril:

»Niti malo nisem razočaran, še manj pa žalosten. »Modre čelade so močne, toda sam bi lahko s stotimi orožniki povzročil potres v Katangi, zmetal mostove v zrak in požgal deželo. Imam takšne ljudi, ki bi bili tega zmožni. Toda mi smo zavrgli takšne načrte. Ne želim, da naši prebljavci trpijo.«

Combe seveda ni tako govoril pred dvema letoma, čeprav je imel takrat več kot sto orožnikov.

POLOMLJENI ODER

Pred volitvami v brazilske mestu Cachoeira je doseganji župan Manuel de Andrade stopil na govorniški oder in začel govoriti svojim volivcem: »Opozicija trdi, da sem nepošten. Naj se poruši ta oder, če je kolikaj resnice v tem...« V tem trenutku se je porušil oder in govornik je obležal nepoškodovan na zemlji. Volivci niso verjeli, da se je zgodil čudež, vendar so kljub temu izvolili novega župana.

UPOR NA LADJI

Po razburljivih dogodkih na morju je v neko somalijsko luko priplula norveška trgovska ladja »Mariko« z zastavo, ki je bila spuščena na polovico droga. Poveljnika ladje je zadela srčna kap po uporu ladijske posadke. Med uporom je prišlo do ostrega obračuna med oficirji in mornarji. Upor so zadušili in mornarje čaka pomorsko sodišče. V bolnišnici pa so obležali drugi oficir, ki so ga ranili z nožem, in več mornarjev.

Rekli so...

»Mnogo bolj važno od novih orožij je spoznanje, ki ga počasi začenja razumeti vse človeštvo: nobeden izmed obeh taborov ne more preživeti atomske vojne na račun drugega.«

John Steinbeck,
ameriški književnik

»De Gaulle postopa z evropskimi članicami Skupnega trga tako, kot e neko kdo s francoskimi kolonijami.«

Ugo La Malfa,
italij. finančni minister

»Danes je Zvezna republika Nemčija politično močvirje, de Gaulle pa misli, da je petelin v evropskem kokošnjaku.«

Citat
iz »New York Timesa«

»Pred britanskim parlamentom je edini vročost v Londonu, kjer je mogoče ob vsakem času parkirati avtomobil.«

Lord Atlee,
član britanskega Gornejega doma

»Kako bi vedel, kaj mislim, ko ne morem prebrati tistega, ka napisem.«

James Reston,
ameriški komentator ob nedavni stavki novinarjev v New Yorku

»Britanci menijo, da so lahko »lojalni Europeji.« Harold Macmillan, predsednik britan. vlade

»V ljubezni ni lepih besed, kot je tišina.«

Michele Morgan,
franc. filmska igralka

»Človek, ki se je poročil drugič, ni zasluzil, da mu je umrla prva žena.«

Bernard Shaw,
angleški dramatik

»Če je moralen samo zakon, ki je nastal iz ljubezni, potem je moralen samo tisti zakon, o katerem ljubezen stoji načrte.«

Friedrich Engels,
nemški filozof

»Nemci postavljajo okoli berlinskega zidu straže in povejmo de Gaullu, naj gre k hudiču.«

EVROPSKA SVECA SE TOPI

Odklonitev Velike Britanije je povzročila de Gaullu težke skrbi. Njegova evropska družina je vodilna sorta med seboj. Zdaj, ko bi moral začeti izgrajevati svojo »tretjo silo«, so vsi proti njemu. Kaj Franciji koristi vodilni položaj v tej skupnosti, ko pa nima ljudi, ki bi jo ubogali. Male države so proti generalu. Nemčija bo z njim, dokler je na čelu nene vlade Adenauer. Kanclerjev naslednik Erhard pa ni človek, ki bi mu de Gaulle krojil kape. V bonnskem Bundestagu se je slisilo glasovi, da bodo preprečili vsako naslonitev Adenauerja na Francijo, če bi imela za posledico rezadanje zahodnega zaveznštva. Ali de Gaulle dečansko želi razbiti zahodni svet in ga zamknati s svojo »tretjo silo?«

OGENJ V STREHI

Britanci iz Bruslja niso odnotoveli z dolimi nosovi in do nesporazumi. Čuvar nežatov Edhard Heath je odnotovil z zapiskom in

Naibolj ogorenji so bili verjetno na nekem zborovanju britanske konservativne stranke: »Umknimo vse svoje vojsko iz Nemčije, prenestimo na Francijo, da bi imela za posledico rezadanje zahodnega zaveznštva. Ali de Gaulle dečansko želi razbiti zahodni svet in ga zamknati s svojo »tretjo silo?«

Turško kopališče

Še dandanes obravlja s polno paro. Na zunaj je videti kot džamija z mnogimi kupolami. Te imajo v stropu luknje in skoznje uhaaja para. Kopališče ima poseben oddelek za moške in posebnega za ženske z ločenima vhodoma. Notranjost vsakega oddelka je zopet razdeljena v dva dela. V prvem so kabine, kjer se vsak kopavec do golega sleče in dobi na posodo kopalni plašč, ki je obenem tudi brisača. Tam so tudi klopi, da se na njih po kopanju razgreti kopavci hladijo. Drugi del predstavljajo kopalne celice z ozkimi, nizkimi prehodi, velike so povprečno 3 x 3 m. V njih je zelo vroče, od vseposod puhti para. Ob stenah so majhni kamnitni bazečki s toplo vodo.

Kopavci sede ob teh bazečkih in se zaradi vročine neznansko potijo, tako jim z znojem odteče vsa umazanija iz por. Od časa do časa se samo malo oplaknejo z vodo. Najbolj vneti se tako znojijo, kopljejo, in »zdravijo« tudi po celo dopoldne ali pa še dlje. Najmanj eno uro pa porabiš, če se hočeš vsaj malo skopati po turšku. Na žalost so mi bile ure prekratko odmerjene in si tega užitka nisem mogel privoščiti, prihranil sem si ga za prihodnji obisk v Plovdiv.

Že kopališče naju je pošteno ogrelo, kaj šele strma pot na enega izmed sedmih gričev, kjer se na vrhu bohotno razkazuje

Hiša, v kateri je živel Lamartin

To hišo vsakomur s ponosom pokažejo. Spominska plošča pa opozarja radovedne turište, da je v njej leta 1833 prebival znameniti francoski pesnik in pisatelj Alphonse Lamartine (1790-1869). V Plovdivu se mu je zdele tako lepo, da se je za dalj časa ustavil na griču nad Marico in pisal knjigo popotnih vtipov. Danes je v hiši muzej posvečen temu Francozu, enemu prvih opisovancev Bolgarije. Okolico obdaja majhen park s klopicami, mir in čudovit razgled prevzameta popotnika. — Tudi naš pesnik Anton Aškerč se je leta 1893 mudil v Plovdivu. Spominil sem se na njegov potopis »Izlet v Carigrad — Popotne črtice«, ko sva z bratrancem zavila v nekdanje

Plovdivsko sobranje

Staro stavbo so zgradili sredi prejšnjega stoletja za parlament Južne Bolgarije, toda že ob Aškerčevem obisku sta bili v tem poslopujtu »Narodna biblioteka i muzej« in tu gostujeta obe ustanovi še danes. Prostori so

za sedanjo ogromno dejavnost knjižnice pretesni, saj knjižnični fond šteje 450.000 knjig.

»Letno izposodimo do 600.000 knjig, dnevno pa postrežemo s knjigami preko 300 obiskovavcev,« mi je dejala bibliotekarka, ki je postavljena samo za planiranje dela v knjižnici. Aškerču je bila pred šestdesetimi leti posebno všeč čitalnica, meni pa se je zdela pretesna in starinska. Tudi knjižničarji težko čakajo na novo zgradbo, v bivšem parlamentu pa se bo lahko razširil po enotnem receptu urejen, a bogat arheološki muzej, ki danes zavzema le polovico zgradbe. — Čeprav je bil muzej »zuradno« zaprt, mi je prijazni kustos, zato ker sem iz Jugoslavije, le pokazal največjo dragocenost bolgarskih arheoloških muzejev —

na skalnatih gričih. Popoldne sem se zopet usodel na vlak in se proti večeru znašel

V terminalnem kopališču v Sofiji

Pred zgradbo je fontana. Tam se lahko vsakdo zastonj napije tople zdravilne vode iz vrelca. Kar precej žejnih pivcev je bilo pred vodnjakom v novembrskem mrazu, saj izvira termalna voda v prometnem središču mesta. Hotel sem priti v zgradbo sam, vendar je bilo to zelo težko. En del kopališča je podprt in ga popravljajo, zato pa je toliko večji naval v preostalem delu. Prerinil sem se skozi vrste ob vhodu in stopil za neko strežnico v beli halji. Ko sem ji dospovedal, da bi rad videl kopališče znotraj, me je takoj vprašala, od kod prihajam. Na moj odgovor pa je pristavila: »A Jugoslovani ste, ah, pa to ste vsi Bolgari.« Peljala me je v notranjost in razkazala, kako priteka termalna voda v kopalne bazene. Ko sva bila sama, je na vsak način hotela narediti kupčijo. »Prodajte mi vaš dežni plašč, veste, moj sin bi ga takoj rad imel, pri nas so tako moderni, saj veste, vedno je moderno tisto, kar se ne dobijajo, saj boste v Jugoslaviji lahko kupili novega...« Komaj sem se otresel njene zgovornosti in se opravičil, da ne morem biti brez plašča, ker pada sneg, šele ko sem ji obljudil, da ji bom »prihodnjič« prav gotovo prinesel dežni plašč za sina, me je »spustila iz rok«.

Za slovo so mi hoteli sorodniki pokazati »višji standard« in zato so me odpeljali v luskuzni hotel »Balkan« na večerjo.

Restavracija je bila prepolna

V posebni sobi je bil banket, godba, ples... Na sicer odlično postrežbo smo morali precej dolgo čakati. Godci so poskušali igrati twist, pa jim ni šlo od rok, seveda pa so tudi plesavci znali le foxtrot. Zopet smo se zapletli v pogovor. Ugotovili smo posebnost »jugoslovanske poti«, pri kateri je skrb za človeka ena prvi postavka.

»Moji prijatelji radi bero kriminalke, po težkem delu niso za resnejše berilo, pa jih ni dobiti, zato kupujem glasilo francoske KP »Humanite« in jim jih sproti prevajam,« je pristavil bratranec na mojo pripombo, da pri nas izhaja še preveč plaže. Niso mi pa mogli verjeti, da je v Sloveniji veliko osebnih avtomobilov, da brez težav potujemo v sosednje države, da je hrana sorazmerno poceni, da je pri nas zelo razvit tudi inozemski turizem... zato sem jih povabil, naj pridejo v Jugoslavijo in se prepričajo. V povračilo pa sem jim moral obljuditi ponoven obisk. Takrat se bomo odpeljali v Varino in se okopali v Černem morju na »Zlatih peških«, se povzpeli na Balkan itd., seveda takrat bo poletje.

Jugoslavija v Bolgariji

Na koncu me boste gotovo vprašali, če sem viden v Bolgariji kaj, kar bi me spomnilo na Jugoslavijo. Najbolj sem bil vesel, ko sem v Sofiji zaslišal ljubljansko kukavico, presenečen pa pred izložbo Društva za kulturne zveze s tujino — bila je polna lepih fotografij iz Jugoslavije. Na razstavi makedonskih narodnih nošči so bile tudi s Štipa in drugih delov LR Makedonije. Bolgarski satirični časopis »Sršen« prinaša v vsaki številki tudi jugoslovanski humor in mnogi Bulgari so mi zatrjevali, da je najboljši. »Danes so se kupci skoraj stepli za jugoslovanske električne štedilnike,« mi je dejala sestrična. Filme sem pa že omenil. Ni veliko, a kljub temu dokaz, da je pri naših sosedih zavel sproščajoč, prijateljski veter.

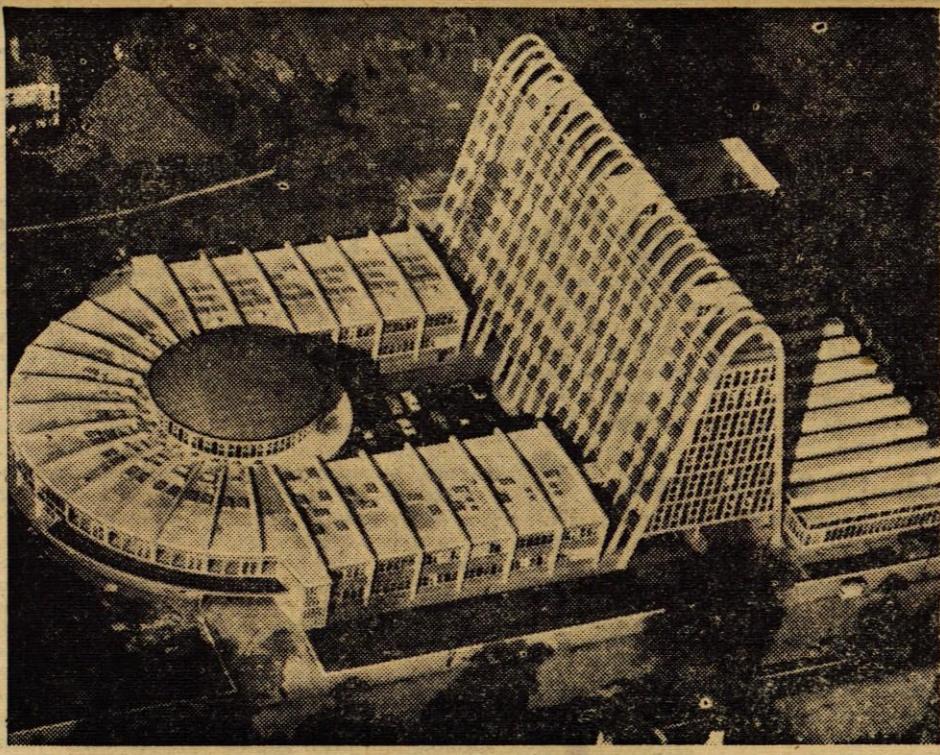
Slovo

Ob Bolgariji je bilo skoraj tako klavrnko kot prihod. Vso noč je padal sneg in zjutraj je zavladala prava prometna zmeda. Mestni promet je odpovedal, taksiji niso mogli nikamor. Dobro uro sem porabil, da sem se prebil skozi sneg na železniško postajo. K sreči je imel tudi vlak eno uro zamude. Na postaji nisem dobil časopisa, na meji v Dragomanu mi ga je podaril carinik, da mi vožnja do Beograda v praznem vlaku ni bila tako dolgočasna.

JANKO KREK

Panorama Plovdiva. Posnetek je narejen iz znane »Sahat-tepe«

Sodobna angleška arhitektura je pravo nasprotje pritličnim hišicam z vrtom, ki jih imajo Angleži tako radi. Na sliki je novo poslopje trgovskega collegea v Fallowfieldu, v Manchesteru. Stavba, ki jo vidimo na sliki, je napravljena iz sodobnih gradbenih materialov: železobetona, stekla in aluminija.

Strah po apni žile

Nove ugotovitve o arteriosklerozi

Z novejšimi raziskovanji in poizkusi so zdravniki ugotovili, od kod izhajajo vzroki za poapnenje žil pri tako velikem številu ljudi, in to ne samo starejših, temveč sorazmerno mladih. Ameriški in francoski znanstveniki, ki so se s tem največ ukvarjali, so ugotovili: poapnenje žil ne nastopi v tolkišni meri zaradi premastne hrane, temveč so glavni vzroki strah, živčna napetost in razburjenje.

Starejši zdravniki trdijo, da je bilo v letih pred prvo svetovno vojno zelo težko najti človeka — mlajšega od šestdeset let, ki bi imel poapnenje žil. Presemetljivi pa so bili rezultati, ki so jih dobili pri pregledu mrtvih vojakov — ubitih v korejski vojni. 77 odstotkov jih je imelo bolne žile. Danes ima arteriosklerozu že veliko ljudi, ki so mlajši od trideset let.

STEWARDOVA TRDITEV

Doktor Steward, zdravnik na neki univerzi v Južni Afriki, je leta 1961 dokazal, da se količina holesterola — glavnega povzročitelja arterioskleroze — naglo dvigne po zavžitju hrane, ki vsebuje veliko masti ali masla. Nапротив pa se količina holesterola naglo zmanjša, če so v hrani olja rastlinskega izvora. Strah pred holesterolom je tega leta dosegel vrhunec in po vsem svetu, posebno pa še v Ameriki, se je občutno zmanjšala potrošnja masti in masla, obenem pa večkrat zaporedoma. — Doktor

Wolf in njegovi kolegi v centru za medicinske raziskave enako hranili. Po določenem v Oklahoma so raziskovali obdobju so ugotovili, da je v prav na tem področju. Skupini bolnikov so analizirali kri vsako uro. Krivulja holesterola se je pri enem izmed bolnikov naglo dvignila od 3,2 do 4,5 grama (in sicer zaradi razburjenja pri neki razprtiji s kartami). Pri drugem so zaznali porast holesterola zaradi razjalitve. Obratno pa so opazili padec holesterola pri štiridesetletnem moškem vselej, kadar ga je obiskala njegova prijateljica.

STRAH PRED INJEKCIJO

Nekateri poskusi so prav nazorno pokazali, da glavni vzrok ne tiči v hrani, temveč je za uravnavanje holesterola v krvi odločilno človekovo duševno stanje. V institutu za srčna obolenja bližu Washingtona so prišli zdravniki v bolniško sobo »oboroženi« z injekcijskimi brizgavkami, na katerih so se bleščale ogromne igle. Ko so bolnikom odvzeli kri, so ugotovili, da je količina holesterola naglo rasla in se celo ravnala po debelini igle. Najmanjša je bila takrat, ko je potekal odvzem v mirnem, prijetnem vzdružju. Da je psihički činitelj tako zelo odločajoč, zdravniki zato niso mogli zapaziti, ker krvi niso nikoli analizirali večkrat zaporedoma. — Doktor

Zanimivosti

NOV NACIN KONSERVIRANJA

V SZ so pred kratkim konstruirali napravo za konserviranje hrane z radioaktivnim žarčenjem. Kot radioaktivni element služi kobalt. Izkazalo se je, da že neznatna doza tega žarčenja uničuje mikroorganizme in omogoči, da se hrana v konzervah ohrani štirikrat do petkrat dlje kot pri navadnem konserviranju. Ugotovili so tudi, da tako konservirana živila ne vsebujejo radioaktivnosti in niso niti najmanj škodljiva.

prav in takoj prinaša potrebne odločitve.

Konstruktorji iz Kijeva so dali tej ladji ime »Laboratorij«, ker naj bi jim pomagala pri njihovih znanstvenih raziskavah. Radi bi namreč naredili »elektronavigator«, ki bi dobro in brez težav opravljal svojo nalogu. Princip je zelo enostaven in je v tem, da bi električni valovi, ki bi prehajali skozi kabel, postavljen na dnu reke, ustvarjali magnetno polje, ki bi vplivalo na ladjske naprave in z njimi upravljal.

Po izjavah znanstvenikov ni več dolgo, ko bo mogoče s kopnega upravljati cela ladjevja.

LADJA BREZ KRMARJA

Ladja brez krmarja je novo »čudo« ladjedelnštva. Plove po Dnjepru, vodi pa ga elektronski »krmar«, ki spremeno manevrira in nadzoruje delo avtomatskih naprav. Elektronski upravljavec namreč dobiva informacije od avtomatičnih na-

LETALIŠČE BREZ LEDU

Na letališču v Zürichu so odkrili tekočino, ki v nekaj minutah raztopi led na pristajalnih stezah. Na ta način je omogočen normalni promet kljub mrazu, ki je to zimo zajel vso Evropo. Sestav tekočine ni bil objavljen, ker izum še ni patentiran.

energije, ki jo črpa iz sladkorja, rezerv maščobe itd. — Naš živčni sistem poskuša aktivizirati čimveč telesnih zalog za to nalogu. — To se zgodi tudi pri poslovnom človeku, človeku z veliko miselno aktivnostjo in živčno napetostjo. Ker pa le sedi in telefonira, njegovo telo nima take možnosti, da bi zbrano energijo uporabilo, pa se maščobni elementi v krvi zbirajo okoli arterij. Zato imajo svojo realno osnovno trditve, da se bolniki pojavljajo predvsem med fizično in mentalno aktivnostmi ljudmi in prioritisti, ki svojih čustvenih in živčnih napetosti ne sprostijo, temveč zadržijo zase in jih tako »grizejo« in mučijo.

Štirideset odstotkov ljudi s poapnenimi žilami ima normalno količino holesterola. To pomeni, da povečana količina še ne naznana, da smo ali da bomo sklerotični, ker se ta lahko dvigne že zaradi same misli ali strahu pred tem.

Da bi se žile ohranile pred poapnenjem, nam zdravniki svetujejo: izogibajmo se hrane, v kateri je veliko maščob, če pa že veliko jemo, potem zbrano energijo z aktivnim delom in telesnim gibanjem tudi porabimo; po nepotrebnem nikar ne obremenujmo svojih živev s skrbmi in nikar svojega gneva ne zadržujmo, temveč ga bruhnimo iz sebe. To bo sprostilo našo živčno napetost, koristili pa bomo tudi zahteva naše telo veliko svojemu telesu.

ZARADI SKRBI

Do podobnih zaključkov so prišli tudi drugi, ne samo v bolnišnicah. Vojaški zdravniki ameriškega letalstva so potrdili te domneve, saj se je količina holesterola povečala pri poskusnih pilotih vedno takrat, kadar so morali opraviti svojo nalogu. — Podobno je bilo tudi s padavci. Pri nekem oficirju so ugotovili porast za 2 grama, ko je prejel slabo novico od doma. V San Franciscu so eksperimentirali na dveh skupinah zdravih ljudi. V prvih so bili ljudje z mirnimi pisarniškimi službami, brez družinskih ali družbenih težav, v drugi pa izraziti poslovni ljudje s stalno živčno napetostjo in družbeno ak-

NASVET — TELESNA AKTIVNOST

Pri velikih fizičnih napetih, tako trdijo zdravniki, zahteva naše telo veliko svojemu telesu.

Divjad in zima

L etos je izredno huda zima — približno enaka zimi leta 1929. Povzroča nepriklake industriji, prometu in vsem ljudem. Najbolj pa je prizadela divjad.

Visoki sneg in premrli udi divjadi onemogočajo gibanje in iskanje hrane — tako da v tako hudi zimi pogine mnogo divjadi. Visoka divjad, kot so jeleni, gamsi in srnjad se pomakne v nižino; srnjad pritiska zima kar v okolico gospodarskih poslopij, kjer si lšejo hrano. Jeleni in srnjad si poiščejo hrano tudi v osipnicah in s tem delajo škodo. Zajec, ki mu visoki sneg onemogoča gibanje, je kar v snegu v svojem ložu ali pa čaka boljših dni tesno pritisnjen ob steblu smreke ali v kakem gostem pokritem grmu. Posebno težko je v tej zimi za pernato divjad — fazane in jerebice. Naši lovci so zadnje leto za svoja lovišča nakupili in vzredili mnogo fazanov, ki so ne samo okras naših lovišč, ampak tudi najboljši uničevavci koloradskega hrošča (fazan je namreč mesojedec). To sedaj tudi kmetje sami ugotavljajo. Fazani v zimi tičijo čez dan v grmovju — ponoči pa sedajo na drevesa, da so varni pred roparicami, posebno pred lisico. Jerebice pridejo popolnoma v bližino hiš in pod kozolce — kjer vedno najdejo kaj za svoj kljun. Jerebice si nadrejijo pod snegom tudi rov in se hranijo z ozimno.

HRANA S KRMISC

L ovske družine skrbijo za prezebo in stradajočo divjad. Za malo divjad — to je fazane in jerebice — že v jeseni naredili krmilšča, kamor sedaj lovski čuvaji in člani polagajo hrano (koruzne storže, razna semena in žita). Razen tega pričašajo na krmilšča apnenčev peselek, ki ureja prebavo. Nekateri zmešajo peselek, prst in hrano skupaj, da perjad brska po krmilšču, se s tem giblje in pride do hrane. Krmilšč so seveda skrbno skrita in pokrita, da jih ne zaloti pri obedu kragulj ali podobno. Do krmilšč so shojene poti — gazi — najbolje so smučnine. Prostor okoli krmilšča je za nekaj kvadratnih metrov očiščen snega, da se lahko zalezovana perjad pred roparicami hitro umakne. Krmilšč ob kozolcih so navadno pokrita s slamo ali smrečjem, da je perjad varna pred ujedami. Vsa krmilšča lovci nadzirajo, v bližini postavljajo skrite preže, tako da lovec lahko uničuje ujede.

SRNJAD JE NAJBOLJ LAČNA

Po sedanjih poročilih je utrpela visoka divjad, zlasti srnjad, že velike izgube. Zato hitijo lovci s podvojenimi silami s krmiljenjem srnjadi. Delajo zasilna krmilšča pod gostimi smrekami, da ostane krma suha. Privezujejo na debla smrek otavo, deteljo, ovsene snope in podobno. Do teh krmilšč in gostih kultur delajo gazi s konji, ker le tako je možno obvarovati srnjad pred uničojočo zimo. Lovska zveza Kranj je v mesecu decembru pregledala krmilšča pri lovskih družinah in je bila s pregledom zadovoljna. Sedaj pa, ko je nastopila ponovno zima z visokim snegom in hudim mrazom, je potrebna podvojena skrb za divjad. Zato naj bi ne skrebele le lovski družine, ampak vsi tisti, ki čutijo usmiljenje do divjadi. Prav tako pa ne pozabimo tudi na ptice pevke. Naša skrb nam bodo bogato vrnila.

STANE TURK

Naši izseljenci

in tujina

Veliko naših ljudi, ki so odšli v tujino, sprva ni nameravalo ostati v »novem svetu«

Za narod, kot smo Sloveni, predstavlja problem izseljeništvo veliko tragedijo. Samo pomislimo: 30.000 naših rejetkov je v borih petdesetih letih zapustilo Slovenijo in se naselilo v Avstriji, Nemčiji, Franciji in Ameriki. 370 tisoč ljudi je zapustilo rodno grudo zač, da bi si v industrijsko razvitejših deželah opomogli in se potem vrnili v svoj rodni kraj in poravnali obveznosti, zaradi katerih so se morali izseliti. Niti en Slovenec se ni izselil z namenom, da bi v tujini tudi ostal, toda razvoj dogodkov nihovih misli in želja ni upoštival.

VZROKI IZSELJEVANJA

R ežim, kakršen je vladal v avstro-ogrski monarhiji, je bil trd in neizprosen. Tovarnjam in posestnikom je dopuščal neomejene možnosti izkorisčanja pravkar nastajajočega industrijskega proletariata in ubogih bajtarjev, ki niso imeli sredstev, da bi preživljali sebe in družino, kaj šele plačevali davke in razne druge obveznosti. Hiša za hišo je šla »na boben« in kmet-bajtar je postal brez strehe nad glavo. To se je dogajalo prav v času, ko se je v sosednjih državah industrija pričela naločno razvijati, z njo pa je se-

veda vedno bolj naraščala potreba po ceneni delovni sili. Oblikuje agentov, ki so iskali delavce za rudnike v Vestfaliji, Avstriji in Ameriki, niso naleteli na gluha ušesa, saj je bila za prenekaterega propadlega kmeta to edina rešitev.

KAKO JE IZSELJEVANJE POTEKALC

I zseljevanja naših rojakov v tujino v glavnem delimo v tri faze. Izseljevanje leta okrog 1850, in sicer zajema izseljevanje Slovencev v okviru avstro-ogrške monarhije. Naši ljudje so namreč čutili, da bodo v industrijsko razvitejših predelih države veliko lažje prišli do zasluga, kot pa če se še naprej mučijo z zemljoi, od katere praktično nimajo nobene koristi. V tej fazi so se Slovenci naseljevali predvsem v okolici Gradca in do leta 1910 se je tu naselilo okrog 9000 Slovencev. Obdobje, deset let kasneje štejemo kot drugo fazo izseljevanja. V tej so se naši rojaki izseljevali predvsem v Nemčijo, delno pa tudi v Francijo. V tej dobi izseljevanja se je preselilo nad 40.000 ljudi. Najbolj množična pa je tretja faza, ki zajema obdobje od leta 1870 pa do prve svetovne voj-

ne. V tem razmeroma kratkem času se je v Ameriko preselilo 300.000 Slovencev. Izseljevali so se predvsem prebivaci pasivnih krajev Slovenije. T. so bili Belokranjci, Dolenci in Primorci, medtem ko je bilo Stajerjev in Gorenjev zelo malo.

BOJ ZA OBSTANEK

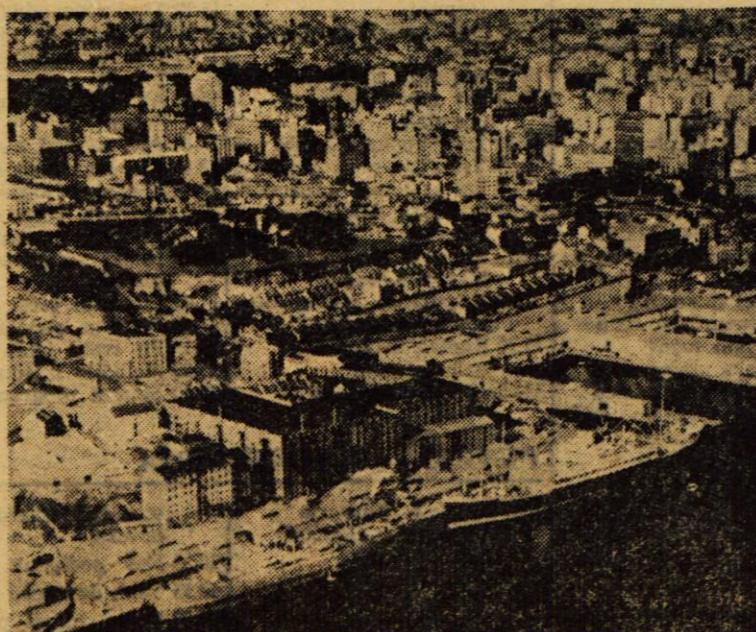
P rva leta so bila za nove priseljence najtežja, zato kaj nekvalificirani delavci so dobili delovna mesta le tam, kjer so bili delovni pogoji najtežji. Bili so nezaščiteni in prepričeni sami sebi in svoji iznajdljivosti. Mnogočas je o njihovi življenjski usodi odločala tudi sreča. Z ustanavljanjem delavskih sindikatov se je počasi pričelo izboljševati tudi položaj delavca-težaka. Varčen slovenski kmet je pričel vlagati svoje prihranke v banke, ki pa so ob krizah mnogokrat propadel. Krize so s tem započele usodo naših rojakov. Težko delo mnogih let je v trenutku izgubilo ves pomen in treba je b'lo pričeti znova. Tako so naši rojaki prišli do znanja, da vrnitev v staro domovino zanje ni ekonomsko rešitev, zakaj v novi domovini jih že čaka pokojnina. Ustvarili so si družino in dom in s tem zapečatili svojo usodo.

Avstralija je drugi raj

Britanci se selijo tia
ker laže dobijo delo

Australijsko veleposlanstvo v Londonu so zadnje mesece zasuli s prošnjami za izseljevanje. Od meseca julija se število prošenj vsak mesec zvišuje. Zadnje mesece lanskoga leta je povprečno odhajalo okoli 10.000 Britancev na ladje, ki so z izseljenci plule proti australijski obali.

Australci podpirajo izseljence, ki prihajajo iz Londona, prestolnice britanske Skupnosti narodov, če se obvezijo, da bodo v novi domovini ostali vsaj dve leti. Potni

Sidney je največje australjsko mesto in pomembno svetovno pristanišče. Na sliki vidimo del luke s poslovnim središčem v ozadju.

stroški za takšne izseljence so zelo znižani. Mladina pod 19 let starosti potuje zastonj. Od vseh izseljencev, ki se izseljujejo v Avstralijo jih je skoraj polovica iz britanskega otoka. Avstralsko predstavništvo je zaradi tega pravo mravljišče. Posebni uradniki neprestano ponavljajo najosnovnejše podatke o zaslužkih krojačev, brivcev, trgovcev in delavcev. Ljudje dobivajo odgovore glede stanovanja, vremena in zdravstvene službe.

Statistični podatki povedo, da se polovica britanskih izseljencev vrača nazaj na otok, ko preživijo dve leti v Avstraliji. To je doba, po kateri avstralski vladi ni treba več povrniti potnih stroškov za selitev. Vračajo se razočarani. Zanimivo pa je, da polovica povratnikov zopet odhaja nazaj v Avstralijo, čeprav morajo drugič plačati visoke potne stroške sami.

Glavni razlog za številno preselejanje v Avstralijo je ekonomskega značaja. Britanci v Avstraliji veliko lažje dobijo zaposlitve kot doma. Stevilo brezposelnih v tej prekomorski deželi je za polovico manjše kot v Veliki Britaniji.

Preprost športni kostim vam bo prišel prav v mnogih priložnostih

Otrokov denar

Ko otrok prične hoditi v tudi na ravnjanje in gospodarjelo, se moramo zavedati, da jenje z denarjem.

Pravilno bi bilo, če bi otroku dajali vsak teden določeno vstopico, s katero si bo plačal v šoli malico, poravnal naročnino za Cicibana ali Pionirja, in da mu bo ostala malenkost, ki jo bo porabil za nakup novega svinčnika, zvezka ali za obisk kino predstave. Prav je seveda, da ga od vsega začetka učite varčevanja, zato mu podarite za rojstni dan hranilnik in mu razložite, da si lahko tako priborani denar za priboljške v počitnicah ali za nakup knjig. starejši otroci naj si zapisujejo vse izdatke, tako se bodo najlaže navadili ravnjanja z denarjem. Ne bodo si belili glave, kam

je izginil denar, in tudi vi si boste na jasnen, če je otrok z njim prav ravnal.

Ni pametno, da razvadite otroka in mu dajete denar vedno, kadar zanj prosi, zakači tako si bo otrok ustvaril mnenje, da si lahko vse privošči, saj mamica in očka vedno ugodita prošnji. Zato do začel denar razmetavati in ga ne bo cenil. Če pa bo otrok vedel, s kakšno vsto razpolaga, bo svoje izdatke in želje temu primerno prilagodil in se naučil z denarjem ravnati.

RECEPT

SADNA JUHA IZ BANAN

6 do 8 banan olupi, zreži na koleščke in v skledi potresi s sladkorjem. Pokapljaj s kom 1 pomaranče in prilij nekoliko belega vina — postavi za nekaj ur na bladno, najbolje na led.

Navjalke se prav lepo skrijejo pod takole nočno čepico, ki si jo naredite iz tanjšega blaga in jo obrobite s čipkami.

Ali ste dober oče?

Znani psihijater Aleksander Barriel je pripravil naslednji test:

1. Ali menite, da so telesne kazni vzgojno koristne?
2. Menite, da otroci ne smejo biti nikoli kaznovani?
3. Si vzamete čas in govorite s svojimi otroci kot prijatelj in ne samo kot vzgojitelj?
4. Ko je otrok dovolj zrel, ali mu znate lepo razložiti seksualno življenje?
5. Ali zavrnete kdaj otroke s sarkazmom?
6. Ali se sami tako obnašate, kakor zahtevate od svojih otrok?
7. Mislite, da se vaša vloga prične šele po prvih letih, ko se prične oblikovati otrokov značaj?
8. Ali izpolnite svojo obljubo (npr. če boš opravil izpit, ti bom poklonil kolo)?
9. Ali govorite z odraslimi v prisotnosti otrok o njih, misleč, da so itak še premiladi, da bi pogovoru sledili?
10. Ali bi se veselili, če bi vas vaša odraščajoča hčerka imela raje kot svoje prijatelje?
11. Ali pokazete otrokom svojo naklonjenost?
12. Ali skrbite vedno, da se pred otroki ne pričivate s svojo ženo?
13. Mislite, da otroka s tem, da mu postavljate za vzor njegove vrstnike, spodbujate?
14. Ali skušate otroku delo v šoli olajšati s tem, da mu pomagate pri nalogah?
15. Ali raje vidite, da otrok vidi v vas vzgojitelja kot pa tovariša v igri?
16. Če otroci doživijo uspeh, jih pohvalite?
17. Je psihološko pravilnejše reči:
a) tega ne bi smel narediti all
b) nevzgojeni si

ODGOVORI:

1. ne
2. ne
3. da
4. da (če se starši izmikajo temu odgovoru, ga bo otrok poiskal na cesti ali pri nepravilno poučenih tovariših)
5. ne (sarkazem vzbuja v otroku bojazen pred očetom)
6. da
7. ne
8. da (tudi vi zahtevate od otroka, da izpolni svojo obljubo, torej!!)
9. ne
10. ne (samostojni očet je željio hčerko navezati nase, s tem ji pa samo škodujejo, ker se bo tako težje vživel v svojo družbo)
11. da
12. da
13. ne
14. ne
15. da
16. da

17. da (pohvala dela čudeža)

Za vsak pravilen odgovor si napišite 5 točk.

85 točk: Pravi čudežni očka ste. Čestitam!

65 točk: Zelo lepo! Vaši otroci imajo razumnega očeta, ki pogumno pokaže tudi svoje napake.

40 točk: Povprečen oče ste. Dobro preglejte odgovor psihijatra in malo premislite.

20 točk: Zadnji čas je, da se poboljšate. Hodite k predavanju o pravilni vzgoji otrok in berite take knjige. Pogovorite se tudi s svojo ženo in skušajte postati boljši oče.

Počitnice na snegu

Zimske počitnice so tu. Letos vti prav pošteno občutimo zimo, otroci in seveda tudi športniki pa se veselijo snega in ledu.

Hčerka oz. sin želi iti na smučarski tečaj, ki ga priredi ali šola ali telovadno društvo. Mnogi starši nasprotujejo temu, češ otrok se bo prehladil in preveč utrudil. Vendar pa moramo pomisli-

ti tudi, koliko lepega otroku vzamemo, če mu ne dovolimo prijetnih uric na snegu in ledu. Otrok se ne bo utrdil le telesno, ampak se bo sprostil tudi duševno in bo po počitnicah spet začel z večjo vnemo z učenjem. Sveda pa moramo skrbno preudariti, kako bomo otroka opremili. Za štirinajst dnevno bivanje mora imeti: 2 puloverja, vetrovko, smučarske hlače, čevlje, 2 para nogavic, dvojno perilo, šal, trenirko ter tople copate in čepico. K toaletnim potrebščinam boste dodali še kremo za sončenje in vazelin za ustnice (ker v vetru rade razpojajo).

Vse to, kar bo otrok vzel s seboj, si naj napiše na listek, da bo prinesel vse skupaj nazaj.

STARI IN NOVI VAL

Deset let francoskega filma

Ko je Francija stopila v petdeseta leta, se še vedno ni opomogla od vojne. Ekonomika in moralna kriza sta bili stvarnost, ki se je odrazila tudi v povoju francoskem filmu, včasih neposredno — večinoma pa posredno. Francoska kinematografija je bila zaradi majhnega frga, ki je povrnil komaj stroške najcenejših filmov, v težkem položaju. Ta se je izboljšal leta 1952, ko je bil sprejet zakon, po katerem dobijo nadpovprečni filmi znatno finančno podporo od države. To je dalo prednost kvalitetnim filmskim ustvarjavcem in pripomoglo k temu, da je imela Francija v zadnjem desetletju eno vodilnih vlog v svetovni filmski ustvarjalnosti. Seveda pa ne smemo pozabiti, da imajo Francozi razen filmov, ki jih vidi tujina, prejšnjih »črnih« socialnih filmov, sedanjega »novega vala« in eročnih »držnih« filmov tudi še kopico družinskih komedij, otroških in kostumskih filmov itd., ki pač ne prodrejo v taki meri na tuji trg kot oni prvi. Odločilnega pomena za presojo je seveda prva skupina.

SOCIALNE TEME

Socialna tematika je bila v francoskem filmu prisotna vse od konca vojne — in sicer tako v komedijah kot v dramah in tragedijah. Posebno obliko je dobila v tako imenovanih »črnih filmih«, ki so socialno bodo parafrizirali v tragične ljubezni — tako npr. Carnéjeva »Vrata noči«, Cayattova »Ljubimca iz Verone« ter Clouzotova filma »Umor v pariški četrti« in »Manon«.

Odporn proti dolarskemu kolonializmu in protiamerški usmerjenosti nekaterih krogov se je izrazila v delih »Plačilo za strah« (1953), s katerim je George Clouzot ustvaril razen italijanskega

MORALISTI IN ZABAVA

Po svoji trilogiji komedij o sodobnih mladih zaljubljenih, ki jih je ločil od družbenih problemov (Sestanek v juliju, Tone in Tončka ter Edvard in Karolina) je Jacques Becker posnel filma »Zlata čelada« (1952) in »Ulica Estrapade« (1953), v katerih je mlade zaljubljence postavil v družbeno sredino. Poudarek v teh dveh delih — kakor tudi v zadnjem Beckerjevem delu »Rov« (1960) — je na moralnih konfliktih.

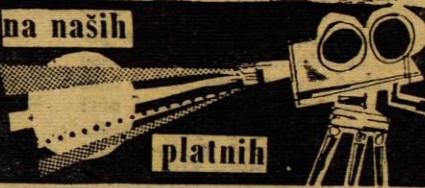
Z moralnimi problemi se je ukvarjal tudi Luis Buñuel v treh francosko-mehiških koprodukcijah, melodramah iz Južne Amerike »Smrt v tem vrtu«, »To se imenuje zora« (1956) in »Vročica se vzpenja na El Paso« (1958 — zadnji film Gerarda Philippa). Končno šteje med »moraliste« tega obdobja še Yves Allegret s filmom »Oholi« (1953 — z Gerardom Philippom in Michèle Morgan).

Med zabavnimi zvrstmi si spektakli v Franciji niso mogli zagotoviti takega mestu kot v finančno neprimer-

no močnejšem Hollywoodu ali Rimu. Pač pa je značilen predstavnik te zvrsti Christian Jaque, ki je po izvirnem »Sinjebradcu« (1950) in »Fanfanu La Tulipu« (1951) ustvarjal solidne kostumske filme s svojo ženo Martine Carol. Tej zvrsti se je vrnil tudi sedemdesetletni mojster Abel Gance.

Okoli leta 1956 sta prišla v modo tudi gangsterski film in tako imenovana »ameriška komedija«. V prvi zvrsti naj omenimo Beckerjev »Je kupujte pri Grisbyju« (1954), Decoinovo »Racijs« (1956) in slavni Dassinov »Rififi« (1955) — ki jim je sledila vrsta bolj ali manj podobnih filmov — v drugi pa dva filma Marca Allegreta z BB: »Bodoče zvezdice« (1955) in »Ko sprašujem marjetico po ljubezni« (1956).

Med francoskimi komedijami, ki jih odlikuje značilna francoska mikavost, je zrasel povsem samonikel ustvarjavec — Jacques Tati s tremi povsem svojskimi komedijami — »Praznik«, »Gospod Hulot na počitnicah« in »Moj stric«.

»NAŠ AVTO« je star in škriplje na vseh koncih — kot avto in kot film. Film je nekako privozil skozi ateljeje in Primorje v kino dvorane »naš« znani režiser neznane kategorije — František Čap. V igravski ekipi so razen vrste naših znanih gledaliških igravcev, ki so za okras, še: Janez Čuk in Sonja Krajšek, pa Milan Srdič, Ruša Bojčeva in Metka Bučarjeva.

»RIMSKA SUŽNJA« je Italijanka Rossana Podesta, ki je na splošno dobro grajena. To je vse. O tem, kako je grajen ta spektakel o rimskem prihodu v Galijo, ni treba govoriti.

NOVI VAL

Prenovitev francoskega filma, ki jo poznamo kot »novi val«, se je začela pripravljati na področju dokumentarnega kratkega filma, kamor so po letu 1952 prinesli življenje Franju, Rouch, Lamorisse, Resnais, Agnes Varda in drugi. Teoretično dopolnitev k temu pa je dala skupina mladih kritikov okoli Andréja Bazina in revije »Cahiers du Cinema« — Doniol — Valcroze, Truffaut, Chabrol, Godard, Rohmer, Rivette in drugi. Do novega vala sta bila potrebna samo še dva koraka. Prvi korak je napravil Roger Vadim z BB in filmom »In bog je ustvaril žensko« (1956), ki je izvral škandal in požel uspeh. Drugi korak pa je storila sama skupina

mladih kritikov okoli »Cahiers du Cinema«. Truffaut in Rivette sta z lastnimi sredstvi posnela svoja kratka filma (1956). Chabrol je prav tako iz lastnih sredstev posnel »Lepega Sergeja« (1959), Truffaut pa istega leta »Štiri sto udarcev«.

Po velikem uspehu teh filmov so se »novovalcem« odprla srca in denarnice producentov in sledila je vrsta bolj ali manj uspelih, bolj ali manj »novovalskih« filmov. Med njimi so značilni npr.: Malleova »Ljubimca« (1958), Carnéjevi »Prevarantici« (1958), Chabrolova »Bratranc«, Godardov »Do zadnjega diha«, Resnaisova »Hirošima, moja ljubezen« in »Lani v Marienbadu«.

Težko je že danes dajati oceno »novega vala«. Lahko sicer rečemo, da je prinesel estetsko revolucijo in da je sprožil ekonomsko in politično revolucijo v francoski kinematografiji. Toda na drugi strani mu lahko očitamo, da se ogiba akutne moralne in politične problematike in njenega reševanja ter da na veliko izkoristi komercialnost seksualnosti in násilja. Vendar bi spet lahko marsikaj tega očitali tudi stari šoli z Autant-Larajevim »V primeru nesreč« (1958), Clouzotovo »Resnic« (1960) in Cayattovim »Prehodom čez Ren« (1961). Ne smemo pozabiti, da je celotna francoska kinematografija sedaj pod dvojnim pritiskom televizije, ki ogroža njen finančni položaj, in vedno ostrejše (politične) cenzure, ki ogroža njen umetniško svobodo — kar ne more ostati brez posledic.

Kljub vsemu pa francoski filmi žanjejo priznanja po svetu — in to predvsem zaradi velike notranje razgibnosti francoskega filma, ki obeta, da bo tudi v naslednjem desetletju ostal v prvih vrstah borcev za vedno živo in stalno se razvijajočo filmsko umetnost.

DUSAN OGRIZEK

Ena najboljših igravk francoskega filma in ena najbolj priljubljenih igravk »novega vala« je Jeanne Moreau, ki je oblikovala tudi glavno vlogo v zadnjem Truffautovem filmu »Jules in Jim«.

»Potem pa je stalo v časopisih, posebno po umoru v Doncastru, če kdo kaj ve o A. B. Case ali Cashu, naj se takoj javi, zraven je bil tudi popis, ki je precej podoben njemu. Takoj prvi prosti večer sem stopil do Lily in jo vprašal, kako se glase njegove začetnice. A. B. to je bilo prav — potem pa sva se usedla z Lily in sva izračunala, če bi Cust mogel biti tedaj v Andoveru. Ni lahko, gospod, spominjati se takole tri meseca nazaj! Končno sva pa le dognala, ker je prišel prav takrat na obisk iz Kanade brat mrs. Marburyjeve, to je bilo 21. junija. Cisto nepričakovano je prišel in Lily je še rekla, ko da je mr. Cust odpotoval, naj bi pa stric spal kar v njegovi sobi. Vendar mrs. Marburyjeva tega ni hotela. Datum je pa točen, zakaj tega dne je priplula tudi ladja iz Kanade.«

Inšpektor Crome je zelo pazljivo poslušal in sproti zapisoval pripombe v svojo beležnico, nato pa vprašal: »Ali je to vse?«

»Da, to je vse, gospod!« je dejal Tom in je nekoliko zardel. »Upam, da ne boste vsega skušali imeli za prazne marnje.«

»Ne, nikakor ne! Popolnoma prav je bilo, da ste nam prišli to povedati. Dokazov sicer ni kdove kaj, zakaj datum so lahko tudi slučajni, prav tako tudi začetnice, vendar si bom tega mra. Custa vsekakor natančneje ogledal. Ali je zdaj doma?«

»Da, sir, doma je.«

»Kdaj pa se je vrnil?«

»Tistega večera, ko se je pripetil umor v Doncastru.«

»Kaj pa je od tedaj počel?«

»Največ je presedel doma, sir. Obnaša se pa prav čudno, pravi mrs. Marburyjeva. Neprestano kupuje časopise, vse mogoče časopise — zgodaj zjutraj se že odpravi ven in si kupi južnih časopisov; zvečer, ko je že tema, pa še hiti ven po večernike. In pa — pravi mrs. Marbury — vedno govori sam s seboj.«

»Kje pa stanuje mrs. Marbury?«

Tom mu je dal naslov. »Hvala! Najbrž se oglašim. Mislim, da vam ni treba še posebej zabičevati, da morate biti previdni, kadar bo ste srečali tega Custa. Dvignil se je in stisnil Tomu roko. »Lahko ste prepričani, da ste prav ravnali, da ste prišli k nam! Pozdravljeni, mr. Hartigan.«

»No, sir,« je dejal nekaj trenutkov nato Jacobs, ko je spet vstopil v sobo k inšpektorju Cromeju. »Ali je kaj vredno?«

»Obeta zelo veliko, če je vse tako, kot je to opisal mladi mož. Pri tovarnah nogavic zaenkrat nismo ničesar izvedeli. Prav skrajni čas je že bil, da smo ugotovili kaj bolj očitljivega! Sicer pa — dajte mi no akte o Churstonu! Nekej časa je listal po spisih, potem pa je dejal: Ah, tu je! — Med objavami, ki jih je naredila policija v Torquai. Mlad mož, po imenu Hill pričoveduje, da je odšel po predstavi filma »V božji roki« iz kina Paladium in je opazil moža, ki se je prav čudno obnašal. Govoril je sam s seboj in Hill ga je slišal, kako je rekel: »To bi bila zamisel! V božji roki! In tako se je imenoval tudi film v Doncastru, v Royal kinu, kajne?«

»Da, sir!«

Morda pa tiči nekaj za vsem tem! Morda je skrivnostni možak tedaj našel metodo za svoj naslednji umor? Kaj se ve? Tu imamo Hillov naslov. Njegov opis možakarja je sicer dokaj medel in zbrisani, je pa vendarle precej podoben podatkom Mary Stroudove in Toma Hartinga. »Da, da, kuha se,« je pristavil zamišljeno.

»Želite še kaj, sir?«

»Pošljite nekaj ljudi k tisti hiši v Camden Townu, naj jo zastražijo! Toda bodite previdni, da ptiček ne odleti! Potem pa bomo zaslišali tega Custa, naj da svoje podatke. Zdi se mi, da bo kmalu mehak.«

Toma je Lily pričakala na Temzinem obrežju. »Ali je v redu, Tom?«

Prikimal je. »Goveril sem z inšpektorjem Cromejem samim — ki raziskuje to zadevo.«

»Ti, kakšen pa je?«

»Gosposki in uglajen — prav nič tak, kot si mi zamišljamo kriminalce.« Natanko ji je moral popisati razgovor.

»In zdaj mislijo, da je res on?«

»Pravijo, da je mogoče. Vsekakor pa bodo prišli sem in ga bodo zaslišali.«

»Ubogi mister Cust!«

»Kaj se to pravi, ubogi! Če je on ABC, ima štiri umore na vesti!«

»Lily je vzduhnila, zmajala z glavo in utihnila.«

»Tako! Zdaj pa greva, da se malo pokrepčava! Le pomisl, kako bo, če sem imel prav: Moje ime pride v vse časopise!«

»Res, Tom?«

»Cisto gotovo! In twoje tudi! Pa tvoja mati tudi. Hoteli bodo skoro gotovo imeti tudi mojo sliko, da jo priobčijo.«

»O, Tom!« Navdušeno je stisnila, njegovo roko.«

»Tak, pojdiva zdaj nekam na predjužnik! Ne?«

»Ah, jaz moram najprej še nekam telefonirati!« Privila se je k njemu. »Samo trenutek me počakaj, takoj se vrnem!«

»Komu pa se tako mudi telefonirati?«

»No, nič tako važnega, priateljico moram poklicati in ji povedati, da me ne bo, da me ne bo čakala.«

Nekaj minut na to je prišla precej razgreta nazaj in se ga oklenila. »Tako, Tom, zdaj pa mi se enkrat čisto natančno povej, kako je bilo v Scotland-Yardu?«

Mr. Cust je pozorno obesil nazaj slušalko in se obrnil. Na pragu je stala mrs. Marbury, očividno jo je peklična radovednost.

»Posebno pogosto vas pa ne kličejo po telefonu, kajne, mister Cust?«

»Ne — nikakor ne — mrs. Marbury.«

»Pa vsaj ni kaj neprijetnega?«

zati, da je on tisti peklenček - tisti ABC. Samo zaradi začetnih črk in še nekaterih drugih slučajnosti. »Toda, saj nikakor nista mislila resno,« se je tolažila. Nekako nepojmljivo je bilo, da so se pri mrs. Marburyjevi hipoma z vestjo, da je mr. Cust dobil nečaka, razpršile vse sumnje, ki bi jih utegnila imeti proti svojemu stanovavcu. Zamišljena in prevzeta od razmišljajočega otročnice, je začela z likanjem Lily-jine svilene kombinaze.

Mr. Cust je tiho, tiho hitel po stopnicah niz dol... v rokah je imel kovček. Za nekaj sekund je njegov pogled obvisel na telefonskih aparatu. V spominu je še zvenel kratki razgovor: »Ali ste vi, mr. Cust?« Utegnilo bi vas zanimati, da je na poti k vam kriminalni inšpektor ...

»Kaj pa je odgovoril? Ni se mogel več spomniti. »Hvala, hvala, dragica... zelo ljubezni...« ali nekaj podobnega ...

Zakaj ga je poklical? Ali je nazadnje ugatnila...? Ali pa se je hotela prepričati, da ga bo inšpektor dobil doma? In odkod je vedela, da ga bo nekdo od policije iskal na domu? Njen glas... pred materjo je spremeniла svoj glas ... tako se je zdelo, kot da bi vedela ...

Toda ne, ne, če bi vedela, potem bi ga vendar ne ...

Ali pa... Ženske so bile vedno nekaj povsem svojstvenega. Nepričakovano trdorsčne in nepričakovano mehke. Nekoč je opazoval, kako je Lily izpustila iz mišnice ujeto miško. Dobrošrčno dekle! Dobrošrčno in lepo!... Pred steno, ki so jo uporabljali za obešanje garderober, polno površnikov in dežnikov, je obstal... Ali naj...? Neznaten ropot v kuhinji ga je pripravil k odločitvi. ... Ne, nikakor ne, saj ni časa! Mrs. Marburyjeva blj utegnila stopil iz kuhinje. Odprl je vežna vrata in stopil na cesto. Skrbno je zaprl vrata za seboj. Kam?

V SCOTLAND YARDU

Zopet razgovor.

Podpredsednik, kriminalne policije, inšpektor Crome, Poirot in jaz.

»Zelo pameten je tale vaš predlog, gospod Poirot,« je dejal podpredsednik, « da bi skušali ugotoviti, kje je bila prodana velika množina svilenih nogavic.«

Počet je dvignil roko. »Saj je ležalo na dlanu! Ta možak ni mogel biti stalno nastavljen zastopnik. Prodajal je, kjer se je dalo, namesto da bi prevzemal naročila.«

Crome je listal po spisu. Povpraševal sem po Churstonu, Paingtonu in Torquai naokrog in sem sestavil seznam ljudi, ki jim je ponujal nogavice. Priznati moram, da je bil možak temelj. Stanoval je v »Diplomat«, majhnem hotelu pri kolodvoru Torre. V noči umora se je ob desetih trideset vrnil v hotel. Iz Churtona se je mogel torej odpeljati z vlakom, ki pride ob devet petdesetih v Torre. Nikogar, ki bi bil podoben opisu, niso videli v vlaku ali na kolodvoru, toda v petek je bila regata in vlaki so bili prenapolnjeni. V Bexhillu skoraj isto. Stanoval v »Globusus« pod svojim imenom. Ponudil nogavice desetim, dvanajstim ljudem, med drugim tudi mrs. Barnardovi in v »Rdeči mački« tudi. Hotel je zapustil zdaj zvečer. V London je prišel drugega dne dopoldne okrog pol dvanajstih. In spet v Dovru. Isto! Stanoval je pri »Kroni«. Z nogavicami je prišel k mrs. Fowlerjevi, sosedi mrs. Asherjeve in še k nekaterim drugim ljudem v ulici. Tisti par, ki ga je kupila mrs. Asherjeva, mi je dala njena nečakinja, gospodična Droveverjeva je to — natanko ista vrsta, kot je Custova zaloga.

»Toliko je to v redu,« je dejal podpredsednik.

»Na osnovi Hartiganovih podatkov sem šel v Custovo stanovanje,« je nadaljeval s poročilom inšpektor, »ter ugotovil, da je stanovavec odšel pred nekako pol ure iz hiše. Nekdo ga je telefončno poklical — prvič, kakor mi je zaupala njegova gospodinja.«

»Kak pomočnik?« je menil podpredsednik.

»Ni verjetno,« je dejal Poirot. Res čudno — kot da bi bila — .

Vsi smo ga vprašajoče pogledali, ko je naenkrat prenehal, on pa je samo odklimal z glavo in ni nadaljeval s stavkom. Inšpektor je spet začel:

»Kje pa, nič, nič!« Kako trdrovratno je spraševal! Pogledal je v časopis, ki ga je držal v roki: Porodi — smrti — poroke. »Pri moji sestri so ravno kupili nekaj malega.«

»O, to je pa veselo presenečenje! — Pa mi ni še nikoli omenil, da sploh ima kako sestro!« Pa sem bila kar presenečena, ko je dama zahtevala vas. Spodetka sem za hip celo mislila, da je Lily — čisto njen glas, vendar bolj tako, veste od zgoraj navzdol! Torej, častitam vam, mister Cust! Ali je to prvi, ali pa imate že več nečakov in nečakinj?«

»Samostega edinega,« je odvrnil Cust, »pa tudi nobenega drugega ne bom več imel — in zdaj moram pa brž stran. Rekli — naročili so mi, da moram priti takoj tja — in če pohitim, še lahko pride na vlak!«

»Kako dolgo pa mislite izostati, mr. Cust?« je mrs. Marbury še na stopnišču klicala za za njim.

»Dva — tri dni,« je bil odgovor, »nič dlje kot nekaj dni!«

Izginil je v svojo sobo, mrs. Marbury pa se je vrnila v kuhinjo ter ginjena razmišljala o »srčkanem novorojenčku.« Hipoma jo je začela peči vest. Pretekli večer sta Tom in Lily računala, kdaj je mr. Cust odpotoval in sta hotela doka-

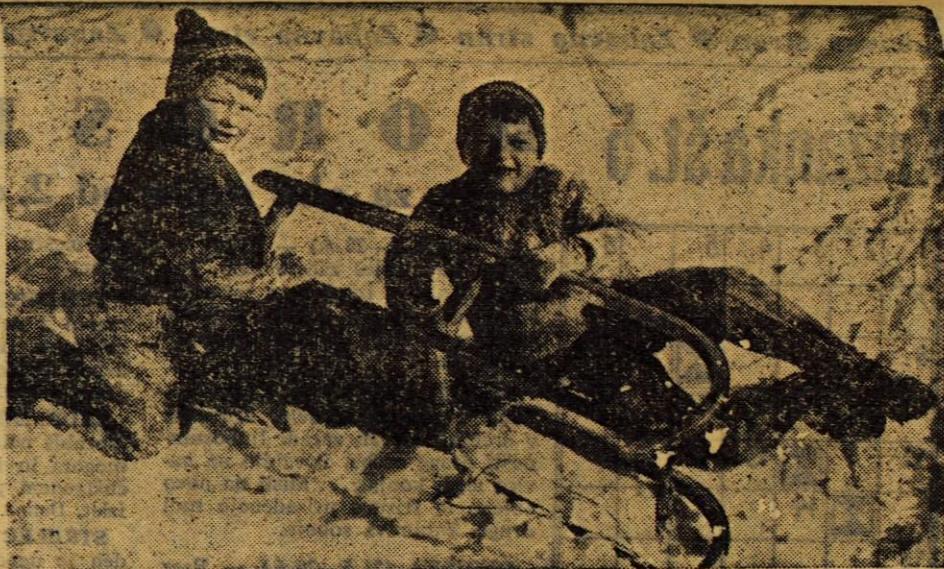
Iz zgodovine Odkritje radija

Marca 1896. leta je francoski fizik Hanny Becquerel spoznal, da materija, katere sestavni element je uran, neprestano oddaja posebne, za oko nevidne žarke, ki prodirajo skozi črn papir in delujejo na fotografsko ploščo.

Za Becquerelovo delo se je zanimala mlada pariška fizičarka Maria Curie — Skłodowska, rojena Poljska. Po dveh letih je odkrila novo materijo podobno uranu. To je bila redka kovina — torij. Pokazalo se je, da materija, v kateri je torij, deluje tako kot uran.

Maria Curie je vsa telesa, ki so bila sposobna oddajati za nas nevidne žarke, imenovala — radioaktivna.

Leta 1898 je Curiejeva dosegla novo odkritje; opazila je, da nekateri deli uranove rude prav tako oddajajo nevidne žarke, in to v veliko večji meri, kot pa ista količina čistega urana. Marie Curie je skupaj s svojim možem Pierrom Curie prišla do zaključka, da mora biti v tej rudi nov element, ki je še aktivnejši od urana. In zares, po napornem delu sta uspela in dokazala, da v tej rudi ni bil le eden, pač pa do tedaj dva nepoznana elementa. Marie Curie je prvega imenovala polonij — v čast njene domovine Poljske. Drugi nepoznani element pa je dobil ime radij, kar pomeni — tisti, ki izžareva.

Zdaj, ko so počitnice na vseh šolah podaljšane še za en teden, tudi ta dva na sliki nista izgubila upanja, da se letosno zimo naučita kaj več kot valjati po snegu. Sicer pa ravnotežje je treba znati družati in učenje je tudi izven šole težko

Fragi mladi brave!

V zadnjem času smo zopet prejeli kar lepo število dobitkov. Morda zato, ker so počitnice in vam tako ostane več časa za prebiranje »MLADE RASTI«.

Najlepše se zahvaljujemo za pismo pionirju Janezu Šolarju iz Lese Veseli smo, da so se oglasili tudi pionirji iz ...ega

V letosnjem šolskem letu smo ustanovili šolsko športno društvo. Ustanovni občni zbor je bil 28. IX. 1952. Zbral se je približno 60 učencev. Zbora se je udeležil tudi predstavnik občinske športne zveze, predsednik DPM iz Lesc in zastopnik osmiletke iz Radovljice. Pohvalili so nas, ker je naše šolsko športno društvo prvo te vrste v občini.

Na občnem zboru smo izvolili 7-članski upravni in 3-članski nadzorni odbor. Sprejemili smo tudi svoj pravilnik. Za zaključek pa smo gledali diapozitive s smučarskega seminarja, ki je bil lani v Italiji.

Upravni in nadzorni odbor sta imela kmalu po ustanovnem občnem zboru svoj prvi sestanek, na katerem smo izvolili predsednico, tačnika, blagajnika in gospodarja. Sestavili smo program dela za zimsko sezono 1962/63. Nekaj nalog našega programa, ki smo ga oziroma ga bomo izvedli: uredili bomo drsalnice na športnem igrišču ob šoli; organizirali bomo smučarsko tekmovanje med učenci naše in radovščiske šole; kupili bomo večje število šta pa se bodo udeležili po-

sebnega smučarskega tečaja šolsko telovadnicu, ki je edina v občini. V tej telovadnici so člani društva še pred ustanovitvijo šolskega športnega društva vadili dvakrat tedensko takno telovadbo pod nadzorstvom strokovnega voditelja.

Tukajšnji mladi fizkulturniki so med počitnicami delali pri ureditvi šolskega igrišča. Sami so opravili vsa zemeljska dela. V istem času je šola s pomočjo občinske zveze telesne vzgoje v Radovljici uredila in opremila

Janez Šolar,
učenec VIII. razreda
osnove šole Lesce

mlada rast

kraja. Prav gotovo bomo zadowoljni in rade volje tudi v prihodnje objavili novice o delu pionirjev z leške osmiletke.

Tudi učenka Fedja Vraničar iz Šošice Loke se je lepo potrudila in njen spis o gamsih z Lubniške občine v danšnji številki.

Ustanovili so šolsko športno društvo

Delaven pionirske krožek

Na osmiletki v Senčurju je zlate pionirske značke, 110 izmed številnih izvenšolskih srebrne in 62 bronaste. Na vsej šoli je same še 71 učenc, ki takih značk nimajo, v glavnem tistih iz nižjih razredov. Za letosno leto pripravljajo krožek vrsto dejavnosti; predvsem pa se bodo potrudili, da se ostali učenci opravijo izpit za prometno značko, organizirali bodo 'udi' na katerih sedežejo tudi šole iz Predosej, Preddvorja, Olševka in Voklega. Za delavnost krožkov je značilno, da ima že 92 od 335 učencev

večjo položijo kameno sol. Voda, ki pada na sol, jo topi in iz stranskih odprtih teče slana voda po deblu navzdol. Slana voda je potrebna za boljšo kondicijo, za boljše robove in za lažjo prehavo pri prehodu od suhe na svežo prehrano.

Za ohranitev te divjadi v okolici Lubnika je bivši OLO Kranj dovolil na Lubniku golosečno, da bo lovška družina lahko oskrbeli gamso zadostno prehrano. Družina bo nasadila robide, maline, in drugo. Teko se bo sedale število (40) živali v najkrajšem času povečalo.

Ta leva divjad bo nekoč ponos naše okolice.

Fedja Vraničar,
učenec VIII. razreda,
osnovne šole Šk. Loka

Lubniški gamsi

Naš Lubnik je znan daleč naprej kot prijetna izletniška točka. Izletnike privabljajo prijetna pot, ki se polagoma vzpenja, lep razgled in čudovita narava.

Pobočje Lubnika je pokrito z lepimi gozdovi, ki nudijo zavetje in hrano srnam, hincam zajem in raznimi pticami.

Pred nekako 50 leti so lovci v lubniških gozdovih zasledili tudi gamso. Živali niso streljali zato, da bi se razmnožile. In res je bilo leta 1929 na Lubniku že kakih 40 gamsov. Tega leta so lovci ustrelili prvega. Kljub velikemu številu gamsov pa jih lovška družina ščiti in lovci streljajo le bolne in slabe živali.

Za velike družine gamsov ima Lubnik premo hrane. Zato se starejše družine same sellijo proti Tošču, Osoiniku, Humu in Selški dolini. Lovci so že videle skupine petnajstih ali dvajsetih živali, ki so se sellile.

Gams je lepa in previdna žival. Ima odličen voh in sluh. Je izrazito dnevna žival. Hrano išče podnevi od sončnega vzhoda do zahoda, prenočuje pa na težko dostopnih poljinah. Gamsi živijo v trovih, ki jih vodi stara koza vodnica, na straži pa je vedno samec.

Na to divjad je lov dovoljen le od 1. avgusta do 31. decembra.

Gams lovijo na tri načine: na čakanje, na zalaz ali na tih pogon brez psov. Zadnji način lovci opuščajo, da ne vznenirajo druge divjadi. Lovci imajo v gozdu urejene visoke preze za opazovanje. Za lov na gamse so si uredili posebno lovsko stezo, ki pelje približno v 23 višline Lubnika. Svetlana je od Gabrovega, mimo plave stakle do Zalubnikarja. Lovci dobi od ustreljenega gama samo njegove robove kot trofejo. Žival je last lovške družine.

Lovci postavljajo gamsom v gozdu posebne solnice. Smreko očizavajo v višini človeka in v njo zvrstajo luknjo. Od te luknje vodita dve stranski. V srednjo

Križanka št. 5

HOROSkop

EDINSTVENA PRILOŽNOST

Velja za oba spola od 2. do 9. februar.

1	2	3	4	5	6
7					☒
8			☒	9	
10			11		
12	☒	13			
14	☒	15			

Križanka je magična, zato velja prva številka za opis vodoravno, druga pa za navpično.

1. 1. očnica, 7. 2. vrsta kladiva, 8. 3. dušikova spojina, 9. 14. višoka gora v Švici, 10. 4. tegoba, težava, 12. 5. samoglasnik in sologlasnik, 13. 11. ovoj, 14. 9. lehe, 15. 6. kemijski element.

Rešitev križanke št. 4

Vodoravno: 1. paleta, 7. iluzija, 9. peč, 10. bar, 11. A(vgust) S(e-noa), 12. meja, 13. korak, 14. sranka, 16. Lena, 17. OG, 19. Ada, 20. iiva, 21. kadaver, 23. Racine.

OVEN (21. 3.—20. 4.) — Kljub težavam nadaljuješ začeto delo. Pomaga ti nasvet izkušenega tovariša. Nevarnost, da v srčnih zadevah zapelješ na slepi tir. Navdušenje za smučanje.

BIK (21. 4.—20. 5.) — Drzna pobuda v poklicnem delu. Napetost v srčnih zadevah zaradi ljubosumnosti drage osebe. Povabilu na kavico sledi konjak... Misli na novo obleko in frizuro prizadenejo tudi druge. Zanimiva sobota.

DVOJČKA (21. 5.—20. 6.) — Brez pravega vzroka te obdajajo črne misli. Pretirana ljubosumnost povzroči napetost v ljubezenskih stvarih. Skrite želje se uresničijo. V službi in doma po starem. Razmišljaš o potovanju.

RAK (21. 6.—22. 7.) — Važni razgovori glede srčnih in poklicnih zadev terjajo precej tvojih pobud in potrežljivosti. Brez skrbi uživaš zimsko idilo. Obisk.

LEV (23. 7.—22. 8.) — Zaradi novega poznanstva tvegaš odnose z drago osebo. Prijetne in zanimive urice v kinu in ob radijskem sprejemniku. V službi še vedno težave. Pismo te presenetiti.

DEVICA (23. 8.—22. 9.) — Navdušiš se za skrite sestanke in glasbo. Načrti ti uspe, število sivih las se pomnoži. Nekdo dvomi v tvoje sposobnosti, zato domišljavost ni

na mestu. Ljubezenske dogodivščine.

TEHTNICA (23. 9.—22. 10.) — Sporazum z delovnimi tovariši te reabilitira. Po neumnu zapraviš denar. Uvidevnost in prijaznost do drage osebe. Telefonski razgovor.

SKORPIJON (23. 10.—21. 11.) — Zlorabiš položaj za preskrbo s premogom in išeče protekcij tudi na čustvenem področju. Priložnost za izlet. Denar.

STRELEC (22. 11.—21. 12.) — Teden je ugoden za snovanje dolgočnih načrtov. Zvestobo odpraviš nezaupanje. Čustveni odnosi se lepo razvijajo. Poslušaj nasvet »starega mačka«.

KOZOROG (22. 12.—20. 1.) — Tvoji načrti bodo izpostavljeni ostri kritiki. Ne zanašaj se na oblube. Neke čustvene motnje se ti razjasnijo. Pismo.

VODNAR (21. 1.—19. 2.) — Teden bo nadvse ugoden. V čustvenih zadevah skrivenosti. Ne razburuj se za vsako malenkost. Zadrega in presenečenje z darili. Nekdo trpi zaradi tvojega obnašanja.

RIBI (20. 2.—20. 3.) — Zagotoviš si simpatije širšega kroga ljudi. Tvojih pobud ne jemljemo preveč resno, sčasoma uspeš. Smotorno obračaj denar in izrabi prosti čas. Ravnowesje med čustvi in razumom bo ugodno vplivalo. Zagovarjaš prijatelja.

— Zdaj je edinstvena priložnost, da lahko poročiva hčerke. Gospod prosi za roko najih petih hčera!

Nagla jeza

— Ali je bil nocoj dober program, dragi?

dokumenti • dokumenti

Kroglo so frčale po zraku, ena je priletela skozi okno v stričevu stanovanje. K nam je pridrvel neki Nemec in odprl vrata s takšno silo, da je izpadla šipa, pa vprašal, kje je strič. Potem je takoj odhitel ven ter iskal striča, vendar ga ni našel. Pol ure kasneje je prišla poljska policija in moral je plačati 100 zł. globe. Pri strelenjanu je nastala strašna zmeda, vsi so pomisili, da je vse na robe. Nemci so se odpeljali popoldne, na čelu je bil avtomobil, na sredini avtomobil Poljakov, vkovanih v verige in na koncu spet avtomobil z Nemci. Tako so jih odpeljali.

šele danes odpeljal v Skarżysk. Mama je dodala še kos kruha. Sestrica je telefonirala v Suchedniow, odgovorili so ji, da je že vse urejeno in da prispejo danes ali jutri.

17. MAJ — Sestrica je prejela paket z umazanim perilom od svojega moža v Skarżysku, dobila je tudi dopisnico. Piše, da bo prispev avtomobil z bolniki, tedaj se bodo morda vrnili še oni. Potem je prišel voznik, ki je bil včeraj v Skarżysku, in dejal, da je videl očka. Očka je povedal, da je dobil vse pakete, ki smo jih poslali. Že štirikrat je bil pri doktorju in zdaj mora še pred nemškega zdravnika pa ne ve, kaj bo. Popoldne je prišel gospod, ki je bil pri nas že minuli teden, in prinesel pisma, tudi naše je bilo med njimi. Prebrali smo pismo in

bili zelo žalostni. Očka piše, naj se pobrigamo v Svetu, če pa ne tam, naj odidemo h gospodični iz Suchedniowa, da bi karkoli storila. Bil je pri zdravniku in niso ga hoteli oprostiti. Napisal je zelo slabo pismo, bolje, če podrobnejše ne pišem o njem. Zdaj ne vemo, kaj naj storimo; očka piše, naj gremo h gospodični iz Suchedniowa, ki smo ji že nekoč izročili denar, toda zdaj ne vemo, kaj naj počnemo in mislimo. Po tem pi-

pri telefonu in govorila je s tisto gospodično iz Suchedniowa in ta ji je povedala, da ji je bratranec iz taborišča pisal, naj se ne zavzema za očka, češ da se zanj briga Svet iz Bodzentyna. Mama ji je dejala, naj se sama zavzame za očka in naj ne posluša nikogar. Danes so na Svetu pribili razglas, da bo jutri odpeljal v Skarżysk poseben voz in da lahko pošljemo pakete. Paketa nismo poslali, samo 50 zł.

preiskavo. Sled je peljala k nekemu Židu in tam so našli kravjo glavo in 40 kg mesa, takoj so ga zaprli. Vsi so besni na Žida, kako si Žid upa ukrasti kravo, ni dovolj, da nas mučijo na vseh krajinah, vrhu tega se mora zgoditi še kaj takega.

21. MAJ — Ob pol devetih se je pripeljal avtomobil z Židi. Ko sem ga zagledal, mi je sreča pricelo utripati, ker pride morda očka. Ko je pripeljal bliže, sem iskal očka, vendar ga nisem zagledal. Stekel sem tik za avtomobilom, ustavljal se je pred svetom in vsi so poskakali z njega, toda očka ni bilo, zelo sem jokal, ker je prispeval toliko ljudi, očka pa ne. Mnogi so popolnoma zdravi, pa so prišli. To me je zelo prizadelo. Očka je postal po znancih nekaj lističev, naj mu pošljemo krompirja, kuhanje testenine, kruh in kašo. Takoj smo pripravili paket in ga izročili šoferju. Popolnoma smo pozabili, da je danes začetek binkošti, prav ničesar nismo pripravili, tako smo bili zaposleni le pri eni stvari. Očka ni manjkal še ob nobenem prazniku, danes pa ne le, da ga ni, temveč je vrhu tega še v taborišču.

22. MAJ — Pri molitvi sem zahrepel po očetu. Videl sem, kako stojijo ostali otroci pri očetih in ako česa ne vedo, jim počaže oče, in kdo bi pokazal meni... Le bog mi vlija misel, da stopam po dobrì poti... Se nikdar mi ni bilo tako težko kot danes pri molitvi.

DNEVNIK
Davida Rubinowicza

smu hodi mama okrog kot da je bolna; že večkrat je bila na Svetu, pravijo, naj ne obupuje, ker bo vse dobro, čim pridejo bolniki, bo očka med njimi. Toda kaj nam pomaga tolažilne besede, ko je še v taborišču, šele, ko bo doma, bom verjetno njihovi tolažbi.

14. MAJ — Danes so razglasili razglas, da lahko pošljemo pakete v Skarżysk, peljali jih bodo z vozom. Mama je takoj pripravila paket, preskrbel sem celo nož za očka. Zvečer je prišla k nam neka gospodična in dejala, da bodo jutri ob štirih prišli orožniki, toda nihče ne ve, čemu. Hudo se bojimo, čeprav še ne vemo, kaj bo.

18. MAJ — Mama je bila danes